

س (۱۲) نظر شریف جناب عالی درباره تزريق آمپول و سایر تزریقات نسبت به روزه داران در ماه مبارک رمضان، چیست؟

ج) احتیاط واجب آن است که روزه دار از آمپول های مقوی یا مغدی و هر آمپولی که در رگ تزریق می شود و نیز انواع سرم ها خودداری کند، لکن آمپول های دارویی که در عضله تزریق می شود و نیز آمپول هایی که برای بی حس کردن به کار می روند، مانعی ندارد.

س (۱۳) استفاده از داروهای مخصوصی که برای معالجه در داخل بدن گذاشته می شود، مانند شیافهای روغنی، درمورد روزه چه حکمی دارد؟
ج. استفاده از آن داروها به روزه ضرر نمی رساند.

س (۱۴) خانم بارداری که نمی داند روزه برای جنین او ضرر دارد یا خیر، وظیفه اش چیست؟

ج) اگر بر اثر روزه، خوف ضرر بر جنین گذاشته باشد و خوف وی هم دارای منشأ عقلایی باشد، افطار بر او واجب است و در غیر این صورت واجب است که روزه بگیرد.

۱۵) اگر خانم بارداری با وجود خوف از ضرری که دارای منشأ عقلایی است، روزه گرفته باشد و یا بعداً برایش معلوم شود که روزه برای وی یا برای جنینش ضرر داشته، حکمش چیست؟
ج) روزه اش صحیح نیست و قضای آن بر او واجب است.

قال الصادق عليه السلام:

«إِذَا أَصْبَحَتْ صَانِمًا فَلَيَصُمْ سَمَكٌ وَّبَصَرَكَ مِنَ الْحَرَامِ، وَجَارِ حَنَكٌ وَّجِيمِعُ أَعْصَانِكَ مِنَ الْقَبِيجِ، وَدَعْ عَنْكَ الْهَذَى وَأَذْى الْخَادِمِ، وَلَيَكُنْ عَلَيْكَ وَقَارِ الصَّيَامِ، وَالْزَمْ مَا اسْتَطَعْتَ مِنَ الصَّمْتِ وَالسُّكُوتِ إِلَّا عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ، وَلَا تَجْعَلْ يَوْمَ صَومِكَ كَيْوَمْ فِطْرِكَ، وَإِيَّاكَ وَالْمُبَارِثَةَ، وَالْقَبْلَ وَالْقَهْقَهَةَ بِالضَّحْكِ؛ فَإِنَّ اللَّهَ مَفَتَّ ذَلِكَ.» (بحار الأنوار: ج ۹۶ ص ۲۹۲ ح ۱۶۰).

امام صادق عليه السلام : هرگاه روزه گرفتی ، گوش و چشم را از حرام روزه بدار و همه اعضا و اندامهای را از نشی، و بُرگویی و اذیت کردن زیردست فروگدار . باید وقار روزه در تو باشد و تا می توانی خاموش باش هکر از ذکر خدا؛ و روزی که روزه داری، با روزی که روزه نداری یکسان نباشد، از نزدیکی کردن و بوسیدن همسر و با صدای بلند خندهیدن دوری کن ؛ زیرا خداوند این کارها را دشمن دارد .

* توجیه:

نشریه موازین را من توانید

از طریق سایت پاسدار و سرای اندیشه دریافت کنید.

ناینکی ولی فقیه در پاپ
و قرآنی شرعی ضوابط و برنامه
معاونت اطلاعات باطنی فقیه

رمضان کریم

س۱) ملاک نگرفتن روزه؛ بیماربودن است یا مضربودن روزه؟

ج) ملاک، ضرور داشتن روزه است نه بیمار بودن؛ پس شخص سالم و تندرستی که روزه برایش ضرور دارد، نباید روزه بگیرد؛ چنانکه بیماری که روزه گرفتن برایش ضرور ندارد، باید روزه بگیرد.

س۲) ملاک ضرور داشتن تشخیص خود مکلف است یا نظر پزشک؟

ج) تشخیص خود مکلف است که گاهی از اطمینان به قول متخصص به دست می‌آید و گاهی از تجربه بیمارهای مشابه و گاهی از تجربه خود شخص؛ پس اگر بداند روزه برایش ضرور ندارد، اگر چه دکتر بگوید ضرور دارد، باید روزه بگیرد.

س۳) دخترانی که تازه به سن تکلیف رسیده اند و روزه گرفتن بر آن‌ها مقداری مشکل است، چه وظیفه‌ای دارند؟

ج) بر آن‌ها روزه گرفتن واجب است و ترک روزه به مجرد بعضی از عذرها جایز نیست، ولی اگر روزه گرفتن برای ایشان ضرور داشته باشد یا تحمل آن برایش همراه با مشقت زیاد باشد، افطار برای آن ها جایز است.

البته قضای روزه‌هایی که از ماه رمضان افطار کرده اند، بر آنها واجب است. (اجوبه، س. ۷۳۳)

س۴) کسی که بر اثر عذر مسافرت، روزه ماه رمضان از او فوت شده و آن عذر تا ماه رمضان سال آینده استمرار داشته باشد تکلیفش چیست؟

ج) فقط قضای آن بر او واجب است و کفاره تأخیر واجب نیست. (همان، س. ۷۳۶).

س۹) پدر و مادر مسنی که یقیناً روزه برآنها ضرور دار و براثر روزه گرفتن دچار ضعف شد بدن جسمانی و یا تشدید بیماری می‌شوند، حکم روزه اشان چه می‌شود؟

ج) ملاک تأثیر روزه در ایجاد بیماری یا تشدید آن و عدم قدرت بر روزه گرفتن تشخیص خود روزه دار نسبت به خودش است و اگر بداند روزه برای او ضرر دارد یا خوف ضرر داشته باشد و در عین حال بخواهد روزه بگیرد، روزه گرفتن برای وی حرام است.

س۱۰) نوعی داروی طبی برای اشخاص مبتلا به تنگی نفس شدید وجود دارد که عبارت است از یک قوطی که در آن مایع فشرده شده وجود دارد و با فشار دادن آن داروی مایع به صورت پودر گاز از طریق دهان وارد ریه شخص بیمار شده و موجب تسکین حال وی می‌گردد. گاهی بیمار مجبور می‌شود در یک روز چندین بار از آن استفاده کند، آیا با وجود استفاده از این دارو، روزه گرفتن جایز است؟ با توجه به این که بدون استفاده از آن روزه گرفتن غیرممکن و یا بسیار سخت خواهد بود.

ج) وسیله مذکور اگر صرفاً برای بازگردان راه تنفسی استفاده می‌شود مبطل روزه نیست.

س۱۱) آیا خوردن قرص فشار خون در حال روزه جایز است یا خیر؟

ج) اگر خوردن آن در ماه رمضان برای درمان فشار خون ضروری باشد، اشکال ندارد، ولی با خوردن آن روزه باطل می‌شود. (همان، س. ۷۶۸)

س۵) اگر کسی به مجرد احتمال عدم وجوب روزه، روزه اش را عمداً افطار نماید، ولی بعداً معلوم شود که روزه بر او واجب بوده، وظیفه اش چیست؟

ج) در فرض سوال علاوه بر قضا، کفاره هم بر او واجب است. اما اگر افطار به علت ترس از ضرر باشد و ترس هم منشأ عقلایی داشته باشد، کفاره واجب نیست، ولی قضا بر او واجب است. (همان، س. ۷۳۵)

س۶) آیا گفته پزشک هنگامی که بیماری را از روزه گرفتن به دلیل ضرور داشتن منع می‌کند، حجت است یا خیر؟

ج) اگر پزشک امین نباشد و گفته او هم اطمینان آور نباشد و باعث خوف ضرر نشود، گفته او اعتباری ندارد و در غیر این صورت نباید روزه بگیرد. (همان، س. ۷۴۸)

س۷) اگر چشم پزشک فردی را از روزه گرفتن منع نماید، آیا منع چشم پزشک مجوزی برای روزه نگرفتن می‌شود یا باید یقین پیدا کند که روزه برایش ضرردارد؟

ج) اگر از گفته پزشک متدين و امین اطمینان حاصل کند که روزه برای چشم او ضرر دارد و یا خوف ضرور داشته باشد، روزه گرفتن برایش واجب نبوده و بلکه جایز هم نیست، و با خوف ضرر نیت روزه صحیح نیست.

س۸) اگر خانمی به دلیل کم یا خشک شدن شیرش بر اثر روزه، خوف ضرر بر طفل خود داشته باشد، تکلیفش چیست؟

ج) باید روزه اش را افطار کند، ولی برای هر روزی باید یک مدد طعام به فقیر بدهد و قضای روزه را هم بعداً به جا آورد.